

gjort gældende i Betænkningen. Dér er det netop Forudsætningen, at det er ikke den, der vil have Arbejde udført, og ikke heller den enkelte Virksomhed, som skal ansøge derom, men det er alle dem, der giver Tilbud, og Følgen deraf maa blive den, jeg har nævnt, nemlig at samtlige Tilbud maa herind; at disse Tilbud kan komme til at ligge forskelligt, derom er der neppe nogen Tvivl.

Den højtærede Erhvervsminister glædede sig over, at jeg i Modsætning til mine Meningsfæller i Folketinget ikke vilde have Arbejdslønnen ned. Det kan kun glæde mig personlig, at den højtærede Erhvervsminister gør denne Forskel paa Ordføreren i Folketinget og min Ringhed, men jeg vil gerne have Lov til at gøre opmærksom paa, at der er ingen Forskel i de Folks Opfattelse af hele dette Forhold, der har talt paa Venstres Vegne i det andet høje Ting, og min. Det kan være, vi har valgt forskellige Ord — det er rimeligt nok, hver taler jo med sin Tunge —, men der ligger ikke i denne Tale hverken fra min Side eller fra deres Side, der har talt paa Venstres Vegne i Folketinget, noget som helst Ønske om at gøre Arbejdernes Levestandard lavere, end den kan være ifølge hele vor økonomiske Situation. Det vilde ogsaa være ganske urimeligt, om nogen skulde ønske, at nogen Stand her i Landet, allermindst den store Stand, som Arbejderne udgør, skulde trykkes ned paa et Niveau, der ikke stod i Forhold til, hvad andre Stænder havde, eller i Forhold til, hvad hele vort økonomiske Liv kunde bære. Men Spørgsmaalet er jo slet ikke herom. Spørgsmaalet drejer sig om dette: Vi staar i en Pristalsperiode, hvor alle maa give Afkald. Den højtærede Erhvervsminister nævnte, at en enkelt Mand indenfor Venstre havde været inde paa, at Rigsdagsmændene skulde nøjes med mindre Diæter, ikke blot give Afkald paa det, som Pristallet tilsiger dem, men paa noget mere. Jeg synes dog, at dette i og for sig er et Tilbud, som man ikke skal lade haant om, og hvis andre vilde stille sig paa samme Maade, vilde det føre os over den foreliggende Situation paa en lettere Maade, end det maaske nu sker. Nej, det, alle Stænder nu maa gaa til, er at skrue Fordringerne ned, at komme ned paa en Levfod, der staar i Forhold til det Pristal, som nu fremkommer. Og naar vi taler om Produktionskostningernes Nedsættelse, taler vi om det som noget, der er nødvendigt, ikke som noget, der i og for sig er ønskeligt. Det er ikke et Ønske, vi bærer frem, men det er noget, som vi mener er nødvendigt for os, som Forholdene nu en Gang ligger.

Den højtærede Erhvervsminister sagde, at det var i og for sig ham ligegyldigt, om det Lovforslag, som han havde fremsat her i Rigsdagen, var anbefalet af Industriraadet og af Kriseværnsudvalget, han havde intet personligt Ønske om at have medskyldige i denne Sag. Man kunde vel egentlig forstaa dette saaledes, at han selv vilde have Æren for det hele. Ja, ja, ud fra den højtærede Erhvervsministers eget personlige Synspunkt kan han have Ret deri, men for Sagens Skyld, for Afgørelsens Skyld er det dog ikke helt ligegyldigt, om dette er en Tanke, et Forslag, der er bragt frem fra en enkelt Mands Side, eller det forholder sig saaledes, som Erhvervsministeren gjorde opmærksom paa i Folketinget, at den højtærede Minister kommer som Fører for 10 000 erhvervsdrivende, der ligesom han ønsker, at disse Foranstaltninger skal foretages. Og det er dog heller ikke ligegyldigt, om det Udvalg, som den højtærede Stats- og Erhvervsminister har nedsat med de Forhold, vi her omtaler, for Øje, anbefaler denne Sag paa den ene eller den anden Maade. Vi ved jo af de Oplysninger, der foreligger, og af Udtalelser, der er fremsat af den højtærede Erhvervsminister, at Lovforslaget vel ikke har mødt egentlig Modstand i Kriseværnsudvalget, men at det ikke stammer fra dette Udvalg og ikke er særlig varmt anbefalet derfra. Og vi ved fra de Bilag, der medfølger Folketingsudvalgets Betænkning, at Industriraadet vel ikke har villet modsætte sig Lovforslaget, men paa den anden Side heller ikke egentlig har anbefalet det, idet den Anbefaling, Industriraadet har givet, jo udtrykkelig siger, at det ikke vil have noget Medansvar for det, selv om det ikke vil modsætte sig Lovforslaget.

Den højtærede Erhvervsminister gav sluttelig en Oplysning angaaende de hollandske Forhold, en Oplysning, som ogsaa forekom mig at være nødvendig. Stillingen var jo nemlig den, at ingen havde forlangt, at den højtærede Minister skulde oplæse disse 3—4 maskinskrevne Ark, som Udenrigsministeriet nu har været i Stand til at tilvejebringe om de hollandske Forhold; men i Gaar søgte den højtærede Erhvervsminister egentlig at give det Udseende af, at der ikke var sket nogen Fejltagelse. Paa et Spørgsmaal fra min Side, om Forholdene i Holland kunde ligestilles med, hvad her blev foreslaaet, nikkede den højtærede Erhvervsminister. I Dag faar vi at vide, at det, man har i Holland, er det, som vi længe har haft her i Landet, en Beføjelse for en enkelt Minister til at hjælpe og støtte